

FRONTERA

Quatre dones, una xiqueta i un gat dormiran a València aquesta nit. Tu i jo passem un matalàs pel carrer, un carrer en olor de bunyols i soroll de trons que ressonen dins meu.

En entrar se m'acaben les paraules. Al sofà volantins de princesa i a la televisió grisor i tristor. El joc continua i les rialles també, malgrat l'idioma, malgrat el canvi, malgrat tot. Al voltant de la taula, dones agraïdes absorbides per paperassa farragosa i necessària. Burocràcia a la taula, grisor i tristor a la televisió. Begudes calentes després d'una nit freda. Freda de llar, freda de por, freda de tot. Vam estar una estona jugant amb la xiqueta al so de "tutustu," que no vol dir res, però en eixe moment ens era prou. Tutustu, tutustu, tutustu.

Després tornarem a casa, sense matalàs i en silenci. L'endemà ens vam alçar, café i infusió, dutxa, bici i a treballar. La vida continua ací, els dies rutinaris. Cafés servits religiosament a la mateixa persona, al bar de sempre i a l'hora exacta. Adolescents que ixen de l'institut. Dones que compren. Homes al bar.

La vida continua intacta, mentre quatre dones, una xiqueta i un gat fugen de la barbàrie. La xica que torna de nit a casa i té por. La primera regla. L'home que més gran i més fort que tu t'increpa pel carrer. Les dones maltractades. Les dones que crien i cuiden. Les dones gestants i les qui han de parir. Les qui volen i no poden. Tot continua. Tot continua ací. I també allà.

Mentre faig el dinar pense en la resta. En les dones ucraïneses que no han arribat. Dones que, malgrat tot, tenen un destí i governs amb els braços oberts. A més de comptar amb altres dones que, com Sara, obren les portes de sa casa i de la seua vida, per acompanyar-ne d'altres.

A la televisió "Saber y Ganar" i la mare dormint. A l'ordinador un document de text ple d'activitats. Al juny oposicions. Vull ser mestra o això crec. Quants dubtes i quanta por pel futur. No sé per què. Quatre dones, una xiqueta i un gat dormiran a València, també aquesta nit. Això sí que fa por. No saber quantes en seran i

començar a agafar el bus i anar al supermercat. Començar l'escola i que les Falles dominen la ciutat mentre la seua s'esvaeix.

Pose aigua al foc, trec dues tasses de l'armari i faig una infusió. És tard, hem sopat bullit i estem cansades. La vida continua i la feina també, el ioga, els assajos... A la televisió First Dates. Visca l'amor com siga i on siga. L'amor que continua allà com ací. L'amor de les parelles, L'amor dels fills i les filles. Dels pares i mares. Amics, amigues, iaies, iaies. L'amor a quilòmetres. L'amor que es fon amb la mort.

Encara dormen ací, aquestes dones i moltes altres. Aquesta xiqueta i milers d'infants. Menjar, sostre i mans on agafar-se. S'acaba First Dates i anem a dormir. Ara no podem evitar pensar sols en les dones ucraïneses, no podem pensar solament en Alexandra, Irina, Natàlia, Emília i Anna. Pensem en les qui no tenen nom. Pensem en les dones afganes, síries i palestines, en tantes altres.

Sense nom menstruen, com tu i com jo. Com les dones ucraïneses. Sense nom cuiden. Sense nom gesten i pareixen. Sense nom senten l'amor i la por de tenir a prop la mort. Aquestes dones no tenen menjar, ni sostre, ni mans on aferrar-se. Es tenen, però, a elles mateixes i a la ferma convicció que la mar és més segura que la llar.

Però és tard i la vida continua. Ací i allà. M'ha baixat la regla i no em trobe bé. La teua amiga serà mare. Café i infusió, dutxa, bici i a treballar.